



Wonen met welzijn en zorg regio Utrecht

ZORG

U hebt het laatste nummer van het Nieuwsbericht Wonen met welzijn en zorg regio Utrecht in handen. Het project dat BRU en provincie hebben geïnitieerd loopt bijna ten einde, maar gelukkig gaat een aantal ingezette vernieuwingen in de regio gewoon door.

Inhoud

Voorwoord Projectteam

Kanteling van zorg

Projecten:

- Vernieuwing ouderenzorg in Utrecht
- Project MENS in de Bilt
- Welzijn en zorg in Austerlitz

Voorwoord

In dit nummer staat de zorg in de schijnwerpers. We belichten het project MENS in de gemeente De Bilt. Een schoolvoorbeeld van wijkgerichte zorg, tot stand gekomen dankzij een breedgedragen visie. Alle betrokken organisaties rond wonen met welzijn en zorg en de gemeente hebben ervoor gekozen de bewoner met zijn zorgvraag centraal te stellen.

In Austerlitz speelt weer andere thematiek. Daar zoeken verschillende partijen naar mogelijkheden voor ouderen om in de 'kleine kern' Austerlitz te kunnen blijven wonen, ook als zij zorg nodig hebben. Eén organisatie zou er alle vormen van zorg en dienstverlening moeten leveren. En inzicht moeten hebben in de verschillende financieringsstromen. Ruimte voor een kleinschalige woonvorm is er al. Nu is het wachten op een zorgorganisatie met lef en op groen licht voor zorgwoningen die er in 2018 moeten staan.

En wie zorg in een breder perspectief plaatst, zal zich kunnen vinden in de aanpak van het Bartholomeus Gasthuis in de binnenstad van Utrecht. Dat biedt een scala aan mogelijkheden, zoals een informatieloket, gemaksdiensten en wellness voor lichaam en geest. Allemaal in een sfeer- en smaakvolle ambiance, mede mogelijk gemaakt door gerichte fondsenwerving. Dit laatste nieuwsbericht verschijnt in spannende tijden: de zorgvraag groeit, maar de beschikbare middelen nemen af. Wat betekent dat voor gemeenten en bijvoorbeeld zorgorganisaties? Hilde van Xanten, voormalig projectleider van Wonen met welzijn en zorg geeft cijfers en scheidt een perspectief.

Zo is dit nummer vol variatie en informatie. We hopen dat het u inspireert om ook zonder projectopzet wonen met welzijn en zorg verder vorm te geven.

Projectteam Wonen met welzijn en zorg in regio Utrecht

Kanteling van zorg

De vergrijzing zet de komende decennia ook in de BRU-regio sterk door, zodat de behoefte aan zorg en zorgwoningen groeit. Tegelijkertijd moeten gemeenten en organisaties in het veld met minder geld aan een stijgende zorgvraag proberen te voldoen. Dat is een flinke opgave. Die opgave vraagt een kanteling in doen en denken van alle partijen. In dit artikel schetst Hilde van Xanten (Movisie) enkele hoofdlijnen.

Landelijk neemt het aandeel 75-plussers de komende jaren sterk toe. Nu kent de BRU-regio circa 36.000 mensen van 75 jaar of ouder, in 2030 zijn dat er naar verwachting zo'n 63.000; een stijging van zo'n 75%. In enkele gemeenten ligt de stijging nog hoger, zeker in Nieuwegein, Vianen, Houten en Maarssen.

Zorgwoningen in de provincie

De vraag naar (beschermde) woonzorgvormen voor senioren groeit in de provincie Utrecht tussen 2015 en 2030 met 56%. Voor mensen met een lichamelijke, verstandelijke of psychische beperking is dit ongeveer 10%.

De regio als geheel blijft iets achter op het schema van te bouwen zorgwoningen, onder andere doordat de woningbouw door de crisis stagneert. In overleg met gemeenten, zorginstellingen, woningcorporaties en projectontwikkelaars zullen BRU en de provincie Utrecht nagaan wat de oorzaken en gevolgen zijn van een achterblijvende capaciteitsuitbreiding. Overigens heeft de stad Utrecht de laatste jaren juist veel bereikt als het gaat om meer zorgwoningen voor (dementerende) senioren.

Overheveling AWBZ

De rijksoverheid wil met de stelselherziening AWBZ een solidair (en betaalbaar) stelsel voor langdurige zorg

voor de meest kwetsbare inwoners bieden en behouden. In de herziening worden AWBZ-aanspraken overgeheveld naar andere beleidsregimes, bijvoorbeeld naar de Wmo. In haar beleidsbrief Vertrouwen in de zorg steekt VWS-staatssecretaris Veldhuijzen van Zanten in op:

- de eigen kracht van burgers vergroten;
- de zorg dichterbij mensen brengen;
- maatwerk mogelijk maken.

De staatssecretaris wijst op binnenkort te nemen maatregelen zoals de extramuraal begeleiding inclusief dagbesteding naar de Wmo overhevelen, wonen en zorg scheiden en de AWBZ laten uitvoeren door zorgverzekeraars.

Inmiddels heeft de staatssecretaris haar visie op de langdurige zorg naar het kabinet gestuurd. Daarin zou de AWBZ alleen nog het verblijf in instellingen dekken, en moeten gemeenten de zorg buiten de instellingen gaan regelen. Ook zou de mogelijkheid om met persoonsgebonden budgetten zorg in te kopen sterk worden beperkt. De eerdere toezegging van het kabinet van enig extra personeel wordt opnieuw genoemd, maar biedt onvoldoende antwoord op de toenemende vraagdruk op zorgorganisaties. De voorgenomen invoering van 'scheiden van wonen en zorg' zal naar verwachting de exploitatie door zorginstellingen en hun financiële positie verder onder druk zetten.

De Kanteling

Begeleiding en dagbesteding worden nog meer een taak van gemeenten. Die vinden dat op zich een goede zaak, omdat dat past in de participatiedoelstelling van de Wmo. Maar de gemeenten willen wel voldoende beleidsruimte en ruimte om dit op een 'Wmo-achtige' manier uit te voeren. Deze werkwijze, de Kanteling, heeft als uitgangspunten:

- individueel maatwerk, dat uitgaat van de eigen verantwoordelijkheid en mogelijkheden van burgers;
- collectieve voorzieningen boven individuele (vanuit een compensatieplicht);
- algemeen/inclusief beleid boven specifiek doelgroepenbeleid.

In de besprekingen over het bestuursakkoord staat ook het beschikbare budget nu en in de toekomst op de agenda. Het gaat niet alleen om de functie begeleiding, maar ook om decentralisatie van de jeugdzorg en de nieuwe regeling Werken naar vermogen (hervorming WWB/WIJ, WSW en Wajong).

Majeure opgave

De gemeenten staan dus opnieuw voor een majeure opgave. Zij zullen een passend en betaalbaar antwoord moeten ontwikkelen op de vragen van doelgroepen die voor hen relatief nieuw zijn. Daarvoor moeten gemeenten zich eerst verdiepen in het nieuwe 'speelveld'. Dat vraagt gecoördineerde bestuurlijke en ambtelijke actie. Kleinere gemeenten en plattelandsgemeenten moeten bovendien de voorzieningen ook nog eens voor vele kleine cliëntengroepen regelen, al dan niet via regionale samenwerking. Er zijn nieuwe allianties op wijk- en dorpsniveau nodig. En een betere samenwerking tussen formele en informele zorg.

Gemeenten moeten samen met organisaties op het terrein van wonen, welzijn en zorg en de informele zorg (mantelzorg en vrijwilligerswerk) een lokale maatschappelijke agenda bepalen. Een agenda met vraagstukken die opgepakt moeten worden, prioriteiten daarin en afspraken over wie waar de schouders onder zet. Om zo stap voor stap toe te werken naar een participatiesamenleving.

PROJECT

Bartholomeus Gasthuis: vernieuwing van ruim zeshonderd jaar ouderenzorg



In hartje Utrecht is de geschiedenis nog springlevend. Willem van Abcoude stichtte er in 1387 het Bartholomeus Gasthuis, een gasthuis voor zieken. Dat richt zich nog steeds op zieken en ouderen. Met een verzorgings- en verpleeghuis als basis, levert het gasthuis gevarieerde zorg- en welzijnsdiensten in de wijk. De armenpot uit de middeleeuwen is veranderd in diverse kortingen voor de mensen die niet veel geld hebben. Zieken liggen niet meer in de grote ziekenzaal, maar wonen in een eigen appartement. En toegankelijk zijn voor alle Utrechters is helemaal in de geest van Willem van Abcoude.

Het Bartholomeus Gasthuis heeft de diensten rond welzijn ondergebracht in Het Huis in de Wijk. Dat biedt een breed scala: een brasserie en een internet-café, maar ook een informatieloket, gemakdiensten en wellness voor lichaam en geest. In de loop van 2011 komt daar ook een zorghotel bij. Ouderen die tijdelijk niet voor zichzelf kunnen zorgen, zijn daar straks welkom, bijvoorbeeld na een ziekenhuisopname. Het Bartholomeus Gasthuis heeft bovendien een breed aanbod aan intramuraal zorg, van zorgwoningen tot kleinschalig groepswonen voor mensen met dementie. 'Zorgeloos Verzorgd ouder worden in

hartje binnenstad!' is dan ook het motto van het Bartholomeus Gasthuis .

Verzorgd en smaakvol

Het brede pakket aan wvz-diensten en de smaakvolle inrichting van het eigen pand vallen op. Hoe heeft het Bartholomeus Gasthuis dat kunnen realiseren? 'Toen ik in contact kwam met het Bartholomeus Gasthuis, wist ik: dit is zo uniek, dit moeten we leidend laten zijn voor hoe het gasthuis gaat werken', vertelt Willy van Egdom, sinds 2007 bestuurder van het gasthuis. 'Vervolgens was het hard werken en doorzetten om dat voor elkaar te krijgen. En nog steeds hebben we plannen; we kunnen zo veel doen om het leven van ouderen en mensen met beperkingen te veraangename. Onze leidraad daarbij is steeds: hoe willen we zelf oud worden? We financieren ons aanbod via de gebruikelijke wegen, en hebben veel gedaan aan fondsenwerving. Met succes. Zo is de inrichting van het volledige Huis in de Wijk gesponsord. De subsidie van provincie en BRU is daarbij erg belangrijk geweest. Het was een flink bedrag, maar het was voor ons vooral ook een bevestiging dat de route die wij hadden gekozen de goede is. Dat werkte erg motiverend.

We krijgen nogal eens de vraag of het allemaal niet commercieel is, omdat het er zo mooi uit ziet.

Integendeel. We vinden alleen wel dat de omgeving ertoe doet, dat ouderen recht hebben op een verzorgde, smaakvolle ambiance. Als je iets doet, doe het dan goed.

Winst maken is niet ons doel. Onze panden, bijvoorbeeld voor de kapper en het wellnessdeel, verhuren we tegen een niet-commerciële prijs. Een voorwaarde is wel dat de huurders veel affiniteit met onze doelgroep hebben. En dat zij conform onze uitgangspunten werken.'

Utrechters voor Utrechters

Het Huis in de Wijk richt zich op alle ouderen van de binnenstad. Willy van Egdom: 'Dankzij 'Utrechters

zorgen voor Utrechters' kunnen ook minder draagkrachtigen van al onze diensten gebruikmaken. Iedereen kan bijvoorbeeld in het Zunte eten. Gasten 'van buiten' en zonder U-pas betalen dan een wat hoger tarief en gasten met een U-pas krijgen korting. Hetzelfde geldt bijvoorbeeld voor de kapper. 'Gewone' klanten betalen het volle tarief, klanten met een U-pas zijn minder kwijt. Zo zorgt de ene Utrechter voor de ander.

Het Huis in de Wijk biedt bijvoorbeeld hulp bij klussen en bij de administratie, maar organiseert ook allerlei uitstapjes en activiteiten. Wie wil, kan meedoen met de leesclub, naar een concert gaan of actief zijn in het gasthuis. In Huis in de Wijk draait het dan ook om ontmoeting; daaraan is veel behoefte, geven senioren in de binnenstad aan.

Bijzonder is de aandacht voor lichaam en geest die het Salus huys en het Otium huys bieden. Salus staat voor 'schoon' en lichamelijk welzijn. In het Salus Huys kun je dan ook terecht voor massages, schoonheidsbehandelingen, lichttherapie, pedicure of een middagje wellness. Het Otium huys geeft ruimte aan de geestelijke aspecten van het leven. Er zijn bijvoorbeeld workshops over omgaan met eenzaamheid, omgaan met ouder worden of over rouwverwerking.

Zorgketen

Met het brede aanbod sluit het Bartholomeus Gasthuis aan bij de behoeften van senioren in de Utrechtse binnenstad. 'Ouderen willen graag een keten van zorg aangeboden krijgen en niet allerlei diensten bij verschillende zorgverleners, die ze ook nog zelf moeten gaan zoeken. Dit blijkt uit allerlei onderzoeken in de wijk', legt Willy van Egdom uit. 'Ze willen bij een loket iets kunnen vragen over een lift, en op hetzelfde adres terecht kunnen voor een mooi concert, een goede maaltijd of zorg. Dat kan bij ons allemaal.'



PROJECT

Project MENS: geijkte paden verlaten

Van versnipperde zorg naar een samenhangend aanbod. En van ondoorzichtige procedures naar snelle antwoorden op zorgvragen van bewoners. In De Bilt is dat gelukt dankzij het project MENS. In twee wijken staan nu de bewoners met hun vragen centraal, en zijn zorg en welzijn dicht bij de bewoners georganiseerd. De brede, integrale aanpak van MENS is uniek.

MENS staat voor meedoen, ervaren, nieuw en samen. Herman Mittendorff, wethouder voor onder andere zorg in de gemeente De Bilt is een van de aanjagers. 'Toen ik in 2006 wethouder werd, wist ik dat de zorg in onze gemeente anders georganiseerd moest worden. De zorg moest wijkgericht, transparant en toegankelijk zijn en cliënten moesten in het middelpunt staan. Tegelijkertijd zag ik veel vernieuwingskansen dankzij de WMO. Nu konden we als gemeente onze verantwoordelijkheid nemen en een veranderingsproces sturen. Die kans hebben we in De Bilt met beide handen gegrepen. Ik kreeg de Raad mee; die stelde het geld beschikbaar. Dat is ook nodig: het politieke klimaat moet vernieuwingen mogelijk maken.'

Veel bereikt

De eerste bijeenkomst van MENS was eind 2006. Herman Mittendorff: 'Bijna elke zorg- en welzijnsorganisatie in De Bilt was aanwezig. We waren het al snel



eens: de zorg moet anders. Wat heeft mevrouw Jansen of meneer Pieterse nodig? Daar draait het om. Mensen moeten zo lang mogelijk thuis kunnen wonen en zorg en welzijn moeten dicht bij hen georganiseerd worden. In juni 2007 sloten we vervolgens met veel enthousiaste organisaties een convenant en gingen we aan de slag.

Nu, in de zomer van 2011 kunnen we trots zijn op wat we in de pilotwijken De Bilt-West en Maartensdijk hebben bereikt. We combineren integrale zorgteams (IZT's) met wijkteams rond een bewoner. Dat is het hart van MENS. Verder heeft elke wijk een wijkservicecentrum waar bewoners terecht kunnen met al hun vragen rond zorg en welzijn. Complexere vragen beantwoordt de adviseur wvz. In het wijkservicecentrum is ook een Sociaal Steunpunt. Dat gaat aan de slag met meldingen over bewoners die vereenzamen of verkommeren. En beide wijken hebben een Wijkrestaurant/Grand Café. Een plek waar wijkbewoners elkaar ontmoeten, gezelligheid vinden en een hapje kunnen eten. In het wijkservicecentrum worden verder veel activiteiten rond recreatie, ontmoeting en cultuur georganiseerd. MENS richt zich op ouderen en mensen met beperkingen, of die nu sociaal, lichamelijk of psychisch zijn.'

Onorthodoxe maatregelen

'We hebben ook onorthodoxe maatregelen genomen', vertelt Herman Mittendorff. 'We beëindigden de samenwerking met het CIZ en doen zelf de indicaties, via huisbezoeken. Dat werkt prima; vaak blijkt tijdens het bezoek dat er meer zaken spelen' we horen sneller de vraag achter de vraag. Verder hebben we de versnippering in de huishoudelijke zorg opgelost. We ontdekten dat in een wijk allerlei

verschillende organisaties huishoudelijke hulp leverden. Dat is niet efficiënt. Nu hebben we de gemeente verdeeld in vier wijken en per wijk één aanbieder voor huishoudelijke hulp gecontracteerd. De drie organisaties - één aanbieder levert diensten in twee wijken - bieden ook AWBZ-thuiszorg. We betalen bewust een hoog tarief voor huishoudelijke hulp, want die hulp speelt een grote rol bij het signaleren van problemen. Het personeel moet dus gericht en goed opgeleid zijn; daaraan dragen wij bij.

Bijzonder zijn ook onze wijkdiensten: mensen die al lang in de bijstand zitten, verlenen diensten aan mensen in de wijk die daaraan behoefte hebben. Ze houden bijvoorbeeld de tuin bij of doen boodschappen met een bewoner. Beide partijen zijn blij met deze diensten. We gaan ze dan ook in de hele gemeente uitbouwen.'

Korte lijnen

'Het geheim van ons succes? Voor alle partijen die meedoen aan MENS staan de bewoners centraal en alle partijen durven geijkte paden te verlaten. Soms snel, soms iets langzamer. En MENS krijgt handen en voeten door de organisaties zelf. Ik stimuleer mensen en probeer de infrastructuur te veranderen als dat kan, door besluiten te nemen en geld vrij te maken. Maar de organisaties moeten het zelf doen. Dat werkt: MENS is als het ware een kwaliteitskeurmerk; steeds meer partijen willen meedoen. Een grote kracht is bovendien de platte projectstructuur. De bewoner met zijn hulpvraag staat centraal. Om hem heen is een driehoek georganiseerd. Die bestaat uit de adviseur wwz, de huisarts en de preferente zorgaanbieder. De driehoek organiseert de noodzakelijke zorg en schakelt

daarbij eventueel vrijwilligersorganisaties, welzijn, andere zorgaanbieders, woningcorporatie of anderen in. De lijnen zijn kort en de aanpak is helder. Dat is effectief.'

Van project naar praktijk

Zijn er dan helemaal geen kanttekeningen bij MENS te plaatsen? 'Onze integrale zorgteams bijvoorbeeld draaien nog niet helemaal perfect. Er zijn nog te veel partijen bij betrokken, CAO's werken beperkend en onze beleidsvrijheid als gemeente blijkt daarbij toch beperkt. Er valt zeker nog iets te winnen.

We gaan nu de laatste fase van MENS in. De projectleider stopt over twee jaar. Dan werken we met zes adviseurs, voor elke wijk één. MENS is dan geen project meer, maar de dagelijkse praktijk.'

PROJECT

Wonen met welzijn en zorg in Austerlitz



In Austerlitz is het prima wonen, lieten de bewoners weten via een leefbaarheidsonderzoek in 2008. Alleen zijn we wel ongerust over het gebrek aan voorzieningen en aan zorgmogelijkheden, voegden zij eraan toe. Nu moeten ouderen die niet meer zelfstandig zijn naar een andere plaats verhuizen. Kan dat ook anders? De gemeente Zeist nam de noodkreet ter harte en ging aan de slag.

'We onderzochten allerlei mogelijkheden, maar we stuitten al snel op grenzen', vertelt Ieke Roelofs, beleids- en bestuursadviseur bij de gemeente Zeist. 'Voor alles wat we bedachten, was het dorp, met 1500 inwoners, te klein. We spraken met allerlei partijen, zoals mensen van het dorpshuis, de belangenvereniging en de school. Iedereen wilde graag, maar we kwamen niet verder. Via het project Wonen met welzijn en zorg, van de provincie Utrecht en BRU, hebben we vervolgens subsidie gevraagd om een externe adviseur te kunnen inschakelen. Dat werd Piet Driest, zelfstandig adviseur rond vernieuwingen in wonen met zorg en welzijn. 'Piet kwam op het goede moment. Het project had iemand als hij nodig. Iemand die buiten gebaande paden kan denken, die in de vernieuwing gelooft en die een groot netwerk heeft. Hij trok het project vanaf 1 januari 2011 weer vlot.'

Eén partij voor een totaalpakket

'Wat Austerlitz zoekt, is een partij die een totaalpakket wil leveren', legt Ieke uit. 'Die partij levert de zorg in een kleinschalige woonvorm, maar ook daarbuiten. En biedt bijvoorbeeld huishoudelijke hulp en een klussendienst. Nu zijn er drie partijen die regelmatig met Piet over de

zorg spreken en de opdracht op zich zouden kunnen nemen. Dat zijn een lokale grote zorgaanbieder, BuurtDiensten en een zelfstandige wijkverpleegkundige die in Austerlitz woont. Ook samenwerking tussen deze partijen is prima mogelijk, maar één partij moet de eerste stap zetten en de kar durven trekken.'

'Daar is lef voor nodig', vult Piet Driest aan. 'Je moet de sprong in het diepe wagen en dan ontdek je dat het water maar tien centimeter diep is. De gevraagde aanpak is nieuw: je moet doelgroepen en functies combineren, terwijl professionals vaak nog op specifieke doelgroepen gericht zijn en een bepaald soort zorg bieden. En de financiering is lastig. In de opzet voor Austerlitz krijgt de organisatie met drie systemen te maken: de AWBZ (intramuraal en in de thuissituatie), de zorg die geregeld is in de ziektekostenverzekering en de WMO. Je kunt daar zeker je weg in vinden, maar dat vraagt ondernemingslust en creativiteit.'

Perfekte randvoorwaarden

De plannen voor Austerlitz zijn absoluut haalbaar, aldus Piet. 'De begroting klopt grotendeels en er is al een locatie voor de kleinschalige woonvorm. Ook moet je de economische factor erbij betrekken. De woonvorm brengt arbeidsplaatsen en biedt veel mogelijkheden voor arbeidsintegratie en -toeleiding. Bovendien zal elke bewoner per jaar ongeveer achtduizend euro aan eten en drinken besteden. Dat levert omzet en werk op. Als het plan ergens kan slagen, is het wel in Austerlitz. Het is een dorp waarin mensen nog voor elkaar zorgen en waarin veel vrijwilligers actief zijn. Er is een dorpshuis, een school en er zijn een paar winkels. Bovendien is er geen leegloop. Dat zijn perfecte randvoorwaarden.'

Gemeente faciliteert en verbindt

In het zorgproject is de gemeente Zeist vooral regisseur. Ieke Roelofs: 'We faciliteren en verbinden partijen met elkaar. Die moeten vervolgens zelf het project verder handen en voeten geven. Als gemeente kijken we naar de leefbaarheid in Austerlitz in het algemeen. Die willen we versterken en behouden. Daarbij richten we ons op zorg, openbare ruimte en verkeer. Zorg is voor ons dus een deel van het verhaal. Voor het woningbouwproject ligt er inmiddels een intentieovereenkomst met de woningbouwvereniging. Bij de nieuwbouwplannen in het kader van de leefbaarheid in Austerlitz houden we al rekening met de kleinschalige woonvorm en zorgwoningen. Die woningen zouden er volgens de voorlopige plannen in 2018 moeten staan. Mensen wonen er zelfstandig, maar kunnen wel ondersteuning krijgen.

In september van dit jaar zal duidelijk zijn of het plan definitief haalbaar is en of er gebouwd kan worden. Met de kleinschalige woonvorm willen we zo snel mogelijk beginnen.'

Winst

Ieke besluit: 'Het project brengt nu al winst. Het heeft verschillende partijen om de tafel gebracht, die anders naast elkaar functioneren, zoals het dorpshuis en de school. Daaruit kan iets moois opbloeien. De grote kracht van dit project is dan ook dat het niet zo geformaliseerd is. Het komt vanuit de inwoners zelf en het brengt iets waaraan zij behoefte hebben. En de plannen sluiten aan bij wat het dorp al biedt.' 'De zorg zal er dus zeker komen', aldus Piet Driest. 'Dan hebben we ook een inspirerende basis voor andere kleine kernen, want in veel dorpen spelen dezelfde problemen.' Als alles volgens plan verloopt, gaat de kleinschalige woonvorm in Austerlitz 1 januari 2012 van start.

Informatie en contact

Meer informatie over het project Wonen met welzijn en zorg regio Utrecht vindt u op:
www.regioutrecht.nl
(zie onder kerntaken regionale ontwikkeling/wonen)
www.provincie-utrecht.nl/welthuis

Wilt u zich abonneren op de digitale nieuwsbrief van Wel Thuis!, het provinciale programma voor wonen met welzijn en zorg, dan kan dat via www.provincie-utrecht.nl/welthuis.

Projectteam:

Vincent van Esch, provincie Utrecht
vincent.van.esch@provincie-utrecht.nl

Ria Driessen, BRU
r.driessen@regioutrecht.nl